Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 4 | **Puck, środa, dnia 25 stycznia 1928 r.** | **Rok 2**

Treść:

35.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 23 grudnia 1927 r.
o granicach Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Dział I.

Linja graniczna, pas drogi granicznej, strefa nadgraniczna i pas graniczny.

Art. 1. Granicę Państwa stanowi linja graniczna, ustalona w sposób, przewidziany przez umowy międzynarodowe, oddzielająca obszar Rzeczypospolitej Polskiej od obszaru państw sąsiednich, lub linja oddzielająca polskie morze przybrzeżne od morza pełnego. Szerokość pasa wód terytorjalnych określają odrębne przepisy.

Art. 2. Przekraczanie granicy Państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i tylko na drogach celnych lub w wyznaczonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a odnośnie linij lotniczych — również z Ministrem Spraw Wojskowych, lub też przez władze upoważnione do tego przez wyżej wymienionych ministrów, punktach przejściowych.

Punktami przejściowemi są również przejścia przez granicę linij lotniczych, wyznaczone dla ruchu lotniczego z zagranicą, jak również porty morskie.

Rodzaje, formę, treść i sposób wystawiania dokumentów upoważniających do przekraczania granicy, warunki od których zależy ich uzyskanie, i przepisy regulujące kontrolę osobowego ruchu granicznego ustala w drodze rozporządzeń Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. W celu zabezpieczenia ochrony granicy ustala się na całej przestrzeni granic Państwa:
a) pas drogi granicznej,
b) strefę nadgraniczną,
c) pas graniczny.

Art. 4. Pas drogi granicznej ustanowiony wzdłuż linji granicznej, obejmuje obszar gruntu o szerokości najwyżej 15 metrów, licząc od linji granicznej, względnie taki sam obszar gruntu wzdłuż brzegu wód granicznych.

Sposób i termin ustanowienia pasa drogi granicznej na poszczególnych odcinkach granicy oraz ustalenia jego szerokości określą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami.

Pas drogi granicznej ma być wolny od takiego używania, któreby przeszkadzało wykonywaniu robót i czynności w celu utrzymania i urządzenia granicy lub w celu prawidłowej ochrony granicy przez władze i organa państwowe, i ma służyć jako droga obchodowa dla straży pełniącej ochronę granic.

Właściciele gruntów, znajdujących się w pasie drogi granicznej, są obowiązani na żądanie właściwej władzy odstąpić je za odszkodowaniem na rzecz Państwa w trybie, ustalonym w obowiązujących ustawach o wywłaszczeniu.

Art. 5. Strefa nadgraniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linji granicznej szerokości 2-ch kilometrów, licząc od granicznej.

W wypadkach, w których tego wymagają właściwości terenu lub ukształtowanie granicy, może być strefa nadgraniczna rozszerzona do 6 kilometrów, względnie zwężona poniżej 2-ch kilometrów.

Szerokość strefy nadgranicznej określają właściwe wojewódzkie władze administracji ogólnej w porozumieniu z odpowiedniemi władzami celnemi i wojskowęmi.

Granice strefy nadgranicznej winny być oznaczone w terenie specjalnemi znakami i podane do powszechnej wiadomości.

Art. 6. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia wprowadzić na całym obszarze strefy nadgranicznej lub na pewnych jej odcinkach ograniczenia ruchu, które okażą się potrzebne dla celów ochrony granicy, a w szczególności: uzależnić od zezwolenia władzy administracyjnej pobyt w strefie nadgranicznej osób stale tam niezamieszkałych.

Od obowiązku posiadania zezwolenia są zwolnieni:

a) obywatele polscy w tych miejscowościach leżących w strefie nadgranicznej, w których posiadają majątek nieruchomy, lub w których w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przynajmniej od sześciu miesięcy faktycznie stale zamieszkują, jak również członkowie ich rodzin, żyjący z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem,
b) urzędnicy i funkcjonarjusze państwowi oraz samorządowi i osoby wojskowe, zaopatrzone we właściwe legitymacje służbowe, o ile pobyt ich w strefie nadgranicznej związany jest z pełnieniem obowiązków służbowych, oraz osoby urzędowo im towarzyszące, tudzież członkowie rodzin funkcjonarjuszów państwowych, zamieszkałych w strefie nadgranicznej, o ile żyją z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem,
c) osoby, zaopatrzone w odpowiednie, ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty, przepustki graniczne), o ile chodzi o odbycie drogi wiodącej bezpośrednio do granicznego punktu przejściowego oraz łączącej graniczny punkt przejściowy z przejściem na linji granicznej przy wyjeździe, lub drogi od granicznego punktu przejściowego przy wjeździe do kraju, — następnie, o ile chodzi o zatrzymanie się na granicznych punktach przejściowych w związku z kontrolą graniczną i wreszcie, o ile chodzi o czasowy pobyt w miejscowości, wymienionej w dokumencie podróży (paszporcie lub przepustce granicznej), a leżącej w strefie nadgranicznej.

Art. 7. Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do wydawania w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami rozporządzeń, które okażą się konieczne dla zapewnienia ochrony granicy, np. co do posiadania materjałów wybuchowych i broni palnej, polowania, jak również dotyczących: rejestracji zwierząt, ruchu nocnego, sposobu korzystania z dróg przebiegających obszar strefy nadgranicznej i meldunków w strefie nadgranicznej.

Art. 8. Wznoszenie budowli i przeprowadzanie wszelkich trwałych urządzeń w strefie nadgranicznej, jak również przebudowywanie starych budowli, z wyjątkiem robót tego rodzaju, przeprowadzanych przez Państwo, wymaga, niezależnie od zezwoleń innych władz, wymaganych przez odpowiednie przepisy, uzyskania uprzedniej zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

Wznoszenie nowych budowli wodnych nad wodami granicznemi oraz jakiekolwiek użycie takich budowli, wód lub brzegów, które mogłoby spowodować zmiany w dotychczasowym stanie brzegów wód granicznych, wymaga, niezależnie od zwykłych zezwoleń, wymaganych ustawą wodną, uzyskania zezwolenia właściwego wojewody, wydanego w porozumieniu z naczelnikiem władzy celnej II-ej instancji i dowódcą okręgu korpusu.

Art. 9. Budynki i grunty lub części gruntów, leżące w strefie nadgranicznej, mogą ulec wywłaszczeniu na rzecz Państwa w trybie, ustalonym w obowiązujących ustawach o wywłaszczeniu, o ile to okaże się konieczne dla celów ochrony granicy Państwa.

Art. 10. Pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przylegających do granicy Państwa. O ile szerokość pasa granicznego nie osiąga w ten sposób 30 klm., włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości lub w części w odległości 30 klm. od linji granicznej.

Art. 11. Osobom, ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym lub prawomocnem orzeczeniem władzy administracyjnej lub też celnej lab skarbowej za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo oraz za przestępstwa, wymienione w art. art. 19 i 22 rozp. niniejszego, może być przez powiatową władzę administracji ogólnej wzbronione zamieszkiwanie i pobyt w pasie granicznym na czas od 1 roku do 3 lat, a do 10-ciu lat w stosunku do osób, ukaranych za szpiegostwo.

Art. 12. W pasie granicznym niedozwolone jest cudzoziemcom, cudzoziemskim osobom prawnym, jako też osobom prawnym krajowym, których zarząd lub większość kapitału są cudzoziemskie, o ile nie posiadają zezwolenia, przewidzianego w ustępie 2 art. niniejszego:

a) nabywanie nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,
b) dalsze zatrzymanie własności nieruchomej, nabytej w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci, o ile obdarowany nie byłby zarazem powołany do spadku z ustawy.

W pasie granicznym może właściwy wojewoda ze względów bezpieczeństwa Państwa lub porządku publicznego zabronić poszczególnym cudzoziemcom:

a) posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,
b) wykonywanie handlu i przemysłu,
c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.

Jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne, zezwolenia może udzielić w wypadkach, objętych ustępem pierwszym, Rada Ministrów na wniosek Min. Spraw Wewnętrznych, a w innych wypadkach — właściwa powiatowa władza admi-

nistracji ogólnej.

Osoby fizyczne lub prawne, wymienione w ustępie pierwszym art. niniejszego, które przed wejściem w życie rozp. niniejszego nabyły w jakiejkolwiek drodze nieruchomość w pasie granicznym bez zezwolenia Rady Ministrów, lub które w przyszłości nabędą nieruchomość w drodze spadkobrania (p. b. ust. 1), winny w terminie 12-stomiesięcznym, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, względnie od dnia otwarcia spadku, wnieść prośbę o udzielenie zezwolenienia, wymaganego w myśl ustępu 3-go art. niniejszego, jeżeli pragną nadal zatrzymać własność tej nieruchomości. Wniesienie prośby po upływie wymienionego terminu będzie uważane za równoznaczne z jej niewniesieniem.

W razie niewniesienia prośby w terminie, jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinien cudzoziemiec względnie osoba prawna, wymieniona w ustępie pierwszym, sprzedać nieruchomość w ciągu następnych 12-stu miesięcy. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie za sobą przymusową sprzedaż nieruchomości.

Tryb postępowania przy przeprowadzeniu sprzedaży uregulują osobne przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W wypadkach, przewidzianych w ustępie drugim, osoby, które w chwili wejścia w życie rozp. niniejszego już wykonywują prawa, wzgl. zajęcia, wyszczególnione w tych punktach, winny w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia, wnieść prośbę o zezwolenie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

W razie niewniesienia prośby w powyższym terminie, jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinny te osoby zaprzestać wykonywania zajęć w ustępie drugim wymienionych, a to najpóźniej po upływie dalszych 3-ch miesięcy, liczą od dnia, w którym upłynął termin do wniesienia prośby, wzgl. od dnia otrzymania prawomocnej decyzji odmownej.

Wszelkie czynności prawne, zdziałane w celu obejścia ograniczeń, przewidzianych w art. niniejszym, są nieważne.

Art. 13. Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do wydawania rozporządzeń regulujących sprawy ewidencji i kontroli ruchu ludności w zakresie nieodzownym dla wykonania przepisów rozporządzenia niniejszego na obszarze pasa granicznego.

Dział II.

Wytknięcie i oznaczenie granicy państwowej, znaki graniczne i piecza nad niemi. Organa, powołane do ochrony granicy i urządzeń granicznych.

Art. 14. Właściciele lub posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej, nie mogą wzbronić:

a) osobom, powołanym do ochrony granicy oraz zatrudnionym przy urządzaniu lub utrzymywaniu granicy, dostępu do granicy Państwa przez ich grunty, ustawiania na tych gruntach potrzebnych znaków, jako to: słupów, kamieni, kopców, wiech i t. p.,

b) przeprowadzenia na ich gruntach koniecznych czynności, związanych z oznaczeniem, urządzeniem i ochroną granicy, jako to: wykopania rowów, wykonania wyrębów i przesiek leśnych, wykarczowania pni, usunięcia powalonych drzew i ściętych gałęzi i t. p.

Czynności, wymienione w p. b.), mogą być wykonane również przez właścicieli gruntów za zgodą i pod nadzorem właściwych władz.

W strefie nadgranicznej właściwe władze mogą zarządzić całkowite wycięcie losów w pasie szerokości najwyżej do 1 klm. od linji granicznej z tem, że zalesienie ponowne może nastąpić jedynie za zezwoleniem władzy właściwej. Wycięcie lasów należy do obowiązku właścicieli lasów. W razie niewykonania przez nich tego obowiązku, lasy będą wycięte środkami Państwa na koszt właścicieli lasów.

Rozporządzenie Rady Ministrów określi władze właściwe do wydania wymienionych w art. niniejszym zarządzeń i sposób ich przeprowadzenia.

Art. 15. Za szkody rzeczywiste, wynikłe wskutek zastosowania przepisów, wymienionych w art. 14 p. b) i w ustępie trzecim, interesowany ma prawo żądać stosownego odszkodowania, którego może dochodzić zwykłą drogą prawa, o ile nie dojdzie do dobrowolnej ugody z władzą, która wydała odnośne zarządzenie. Odszkodowanie nie może obejmować utraconych zysków.

Prawo żądania wynagrodzenia gaśnie po upływie jednego roku od dnia, w którym szkody lub straty zostały wyrządzone, a w wypadkach, kiedy je poniesiono przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, — po upływie roku od dnia wejścia rozp. w życie.

Art. 16. Ochrona granicy poruczona jest właściwym organom, powołanym do tego przez osobne przepisy.

Art. 17. Założenie i utrzymanie znaków granicznych należy do Ministra Robót Publicznych.

Ochronę znaków i urządzeń granicznych sprawują organa pełniące służbę ochrony granicy, a o ile chodzi o urzędzenia nie znajdujące się bezpośrednio przy granicy (np. tablice oznaczające strefę nadgraniczną), — władze wykonywujące policję miejscową i organa bezpieczeństwa publicznego.

Art. 18. Kontrolę osobowego ruchu granicznego na punktach przejściowych i drogach celnych wykonywują organa, powołane przez Min. Spraw Wewnętrznych.

Dział III.

Postanowienia karne.

Art. 19. Kto:

1) z winy umyślnej lub nieumyślnej niszczy, uszkadza, narusza, czyni niewidocznemi, zaciera, przenosi lub przeistacza znaki graniczne służące do oznaczenia granicy państwowej, albo urządzenia, wykonane na zasadzie rozporządzenia niniejszego.

2) przekracza zawarte w rozporządzeniu niniejszem lub wydane na jego podstawie nakazy lub zakazy,

3) przeciwdziała czynnościom urzędowym, wykonywanym w myśl tegoż rozp.,

4) w jakikolwiek sposób współdziała, podżega, albo pomaga do popełniania wspomnianych czynów, —

będzie karany aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną do 3000 zł, albo jedną z tych kar, o ile wedle innych przepisów ustawowych dany czyn nie ulega karze surowszej.

Władze orzekające oznaczają w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzyony karę zastępczego aresztu do 6-ciu tygodni.

Art. 20. Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 19, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Od orzeczenia karnego powiatowej władzy administracji ogólnej można w ciągu dni 7-iu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy odwołanie się do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju).

Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez władzę administracyjną.

Odwołanie się do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, kary pozbawienia wolności nie wolno jednak wykonać bez zgody oskarżonego przed prawomocnością orzeczenia.

Przeciwko oskarżonemu (obwinionemu) można zarządzić areszt (areszt śledczy) jako środek zapobiegawczy, jeśli nie posiada on stałego miejsca zamieszkania na obszarze Rzplitej, określonego zajęcia, lub nie można stwierdzić jego tożsamości, albo też jeżeli istnieje uzasadniona obawa, że oskarżony nie stanie na wezwanie przed władzą administracyjną lub przed sądem, albo nie podda się karze.

Decyzję co do środka zapobiegawczego poweźmie na żądanie władzy administracyjnej najbliższy sąd powiatowy (pokoju); zażalenie na tę decyzję rozstrzyga ostatecznie sąd okręgowy.

Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 21. Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, może upoważnić do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 19, zamiast powiatowych władz administracji ogólnej — inne urzędy lub urzędników.

Art. 22. Kto:

1) świadomie przekracza granicę Państwa bez właściwych dokumentów, albo w miejscu na to nieprzeznaczonem, albo mimo zamknięcia ruchu granicznego,

2) podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy rozporządzenia niniejszego lub na mocy rozporządzeń na niem opartych dokumenty, pieczęcie lub pieczątki urzędowe,

3) świadomie z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów pieczęci lub pieczątek urzędowych korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

4) legitymuje się dokumentem autentycznym, wskazanym w punkcie 2-gim, lecz należącym do innej osoby, lub swój, albo należący do trzeciej osoby autentyczny dokument oddaje innym osobom do legitymowania się,

5) świadomie składa przed władzą fałszywe zeznania lub dowody, albo zamilcza ważne okoliczności dotyczące warunków, od których jest uzależnione wydanie wskazanych wyżej dokumentów lub pieczęci urzędowej na takim dokumencie, albo świadomie korzysta z dokumentu lub pieczęci w powyższy sposób uzyskanych,

6) dopuszcza się jednego z przestępstw, wyszczególnionych w art, 19, po dwukrotnem ukaraniu za takie samo przestępstwo, albo dopuszcza się go w szerszym rozmiarze lub zawodowo, —

ulega karze więzienia do 1 roku i grzywnie od 300 zł do 10.000 zł lub jednej z tych kar, o ile dany czyn według powszechnych ustaw karnych nie ulega karze surowszej.

Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt.

Usiłowanie, współdziałanie, podżeganie lub pomoc ulegają karze narówni z dokonaniem czynów, wymienionych w punkcie 1—6.

Do orzekania właściwe są sądy powiatowe (pokoju), w których orzeka jeden sędzia zawodowy; na obszarze mocy obowiązującej procedury karnej z 1864 r. — sędzia pokoju bez udziału ławników.

Art. 23. Cudzoziemcy, którzy zostaną prawomocnie zasądzeni za przestępstwa, wymienione w art. 19 lub 22 rozporządzenia niniejszego, mogą być ponadto wydaleni z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na mocy orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 24. W razie naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego, wymienionych w art. 4 ust. 3, w art. 8, 14 i 19 pkt. 1, winno, niezależnie od nałożenia kary, zapaść orzeczenie zarządzające wykonanie na koszt winnego czynności, potrzebnych celem przywrócenia stanu poprzedzającego naruszenie.

Jeżeli winowajcy nie można wyśledzić, nastąpi wykonanie potrzebnych robót na koszt gminy, na której obszarze szkoda została wyrządzona.

Dział IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 25. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również do tych obszarów, na których definitywne ustalenie linji granicznej jeszcze nie nastąpiło, ale obowiązuje prowizoryczna linja graniczna.

Sposób, termin i zakres wykonania rozporządzenia niniejszego w odniesieniu do powyższych obszarów określą rozporządzenia wykonawcze, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 26. Przepisy rozporządzenia niniejszego, odnoszące się do właścicieli gruntów, wód i brzegów (art. 4 ust. 2. 8 i 14), dotyczą również użytkowców, dzierżawców i innych osób, które z jakiegokolwiek tytułu dany przedmiot w swem posiadaniu dzierżą lub zarząd nad nim sprawują.

Art. 27. W art. 4 i 9 rozporządzenia niniejszego, gdzie jest mowa o odszkodowaniach i wywłaszczeniach na rzecz Państwa, należy na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego,

tarnopolskiego, stanisławowskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego stosować odpowiednio postanowienia ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. o wywłaszczeniach w celu budowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznych (Dz. ust. p. Nr. 30).

Art. 28. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Robót Publicznych i Ministrowi Sprawiedliwości w miarę właściwości i w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 426), z wyjątkiem przepisów o strefie nadgranicznej, które tracą moc z chwilą wyznaczenia tej strefy i ogłoszenia według art. 5 rozporządzenia niniejszego.

Zarazem uchyla się pkt. 3 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G Czechowicz:

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedzińsk

Powyższy podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 21 stycznia 1928 r.

Starosta: w z. B a ł a.

36.

Obwieszczenie

dot. nowego prawa przemysłowego.

Niniejszem podaję bo publicznej wiadomości, że w Dzienniku Ustaw Rzeczypospplitej Polskiej Nr. 53 pod pozycją 468 zostało ogłoszone rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-go czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

Rozporządzenie to znosi moc obowiązującą wszystkich z nim sprzecznych przepisów ustawy przemysłowej z dnia 26 lipca 1900 r. i rozszerza znacznie dotychczasowe kompetencje władz administracyjnych wogóle, a władz administracyjnych I. instancji t. j. Starosty w szczególności.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 15 grudnia 1927 r.

Zwracam specjalnie uwagę na niżej wyszczególnione artykuły, których wykonywanie należeć będzie do władz przemysłowych I. instancji, a w których wyraźnie zaznaczają się zmiany, jakie zajdą w dotychczasowym trybie postępowania.

Z Art. 7. Przyjmowanie zgłoszeń przedsiębiorstw przemysłowych, nie należących do przemysłów koncesjonowanych i potwierdzanie odbioru tych zgłoszeń.

Z Art. 8 i 11. Przyjmowanie podań o koncesji na przedsiębiorstwa koncesjonowane i udzielanie niektórych koncesji.

Z Art. 9. Stwierdzenie umiejętności zawodowej, o ile chodzi o przedsiębiorstwa instalacyjne i przemysł kominiarski.

Z Art. 14. Zatwierdzenie projektów urządzeń zakładów przemysłowych zaopatrzonych w zapęd mechaniczny, albo zagrażający bezpieczeństwu lub zdrowiu publicznemu z wyjątkiem tych, które są art. 16 przekazane do kompetencji władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Z Art. 33. Nadzór nad prawidłowem zewnętrznem oznaczeniem przedsiębiorstw.

Z Art. 36. Przyjmowanie zgłoszeń o zaniechaniu prowadzenia przedsiębiorstwa i o zmianach lokalu.

Z Art. 37. Przyjmowanie zgłoszeń o powstaniu filji przedsiębiorstwa.

Z Art. 38. Przyjmowanie doniesień o prowadzeniu przedsiębiorstwa przez zastępce i wydzierżawieniu przedsiębiorstwa, jakoteż nadzór nad tem aby osoba zastępcy odpowiadała wymogom ustawowym.

Z Art. 40. Przyjmowanie doniesień o prowadzeniu przemysłu na rachunek wdowy małoletnich oraz masy konkursowej i spadkowej.

Z Art. 41. Potwierdzenie cenników w lokalach, pensjonatach i t. p.

Z Art. 43. Ustalenie taryf dla przewozu osób i towarów, posłańców, tragarzy, przewodników i kominiarzy.

Z Art. 47. Wydawanie licencji na przemysł okrężny.

Z Art. 65. Nadawanie uprawnień na targi małe po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo Handlowej i zatwierdzania regulaminów tych targów.

Z Art. 95 Pełnienie funkcji władzy nadzorczej wszystkich korporacji przemysłowych, rozstrzyganie sporów dot. wyborów i opłat, wysyłanie delegata na zebrania, przyjmowanie budżetów oraz nakładanie kar porządkowych.

Z Art. 111, 113, 114 i 115. Ogólny nadzór nad trzymaniem i kształceniem uczni w przedsiębiorstwach przemysłowych.

Z Art. 125. Prawo nakładania kar w drodze administracyjnej za naruszenie przepisów prawa przemysłowego.

Z Art. 146. Stwierdzenie dowodów uzdolnienia do prowadzenia rzemiosła.

Z Art. 147. Wydawanie kart rzemieślniczych, jeżeli zgłaszający wykazał uzdolnienie zawodowe.

Wreszcie zwracam uwagę na rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 111 poz. 942 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz co do par. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 — Ministrem Robót Publicznych, co do par. 4, 5, 40, 43, — z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, a zawierające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

P. P. Burmistrz w Pucku i Gdyni oraz P. P. Przełożeni Gmin i Obszarów Dworskich podadzą powyższe do publicznej wiadomości w sposób dotąd praktowany.

Puck, dnia 20 stycznia 1928.

Starosta: w z. Bała.

37.

Obwieszczenie

Wydziału Powiatowego w przedmiocie wyłożenia projektu budżetu powiatowego związku komunalnego.

Podaję niniejszem do wiadomości mieszkańców powiatu morskiego, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 51 poz. 522) i § 53 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 75 poz. 433) projekt budżetu powiatowego związku komunalnego powiatu morskiego na rok 1928/29 wyłożony będzie do publicznego wglądu od dnia 3. II. do 10. II. 1928 r. w biurze Wydziału Powiatowego w Pucku pokój nr. 2.

Puck, dnia 21. stycznia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z. Bała.

38.

Plan spłaty

3½% pożyczki obligacyjnej z r. 1885 powiatu wejherowskiego.

§ 1.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. N. 115 poz. 1026) Wydział Powiatowy Wejherowo postanowił przerachować i spłacić w dniu 1 lipca 1927 r. nieumorzoną część 3½% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z r. 1885, emitowanej w pierwotnej wysokości 420.000 mk.

§ 2.

Przerachowaniu podlegają wszystkie obligacje niewylosowane na sumę 110.800 mk. i wylosowane po 1913 r., a nieprzedstawione do zapłaty na sumę 27.300 mk., razem na sumę 138.110 mk., znajdujące się w obiegu w następujących odcinkach:

IV. emisja Lit. A 76 sztuk po mk. 1000 = 76.000 mk.
„ B 89 „ „ „ 500 = 44.500 „
„ C 88 „ „ „ 200 = 17.600 „

§ 3.

Obligacje wymienione w § 2 zostaną przerachowane zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta z dnia 14. maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) według skali 1 zł = 0,81 mk. na 15% sumy pierwotnej.

Poszczególne więc odcinki zostaną przerachowane:

Lit. A á 1000 mk. na 185,18 zł.
„ B á 500 „ „ 92,59 zł.
„ C á 200 „ „ 37,03 zł.

§ 4.

Przy spłacie kapitału długu zostaną wypłacone zaległe procenty od 1. lipca 1925 r. do 1 lipca 1927 r. w wysokości 3½% w stosunku rocznym, a mianowicie:

od obligacji Lit. A á 1000 mk. = 12,96
„ „ B á 500 „ = 6,48
„ „ C á 200 „ = 2,58

§ 5.

Ogłoszenie o spłacie pozostałego kapitału długu nastąpi w Monitorze Polskim, Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego i Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

§ 6.

Wypłata za przedstawione obligacje łącznie z wypłatą procentów będzie dokonywaną w Powiatowej Kasie Komunalnej w Wejherowie.

§ 7.

Zgodnie z niniejszym planem zostaną spłacone obligacje, których właściciele nie podpadają pod § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14. maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441).

Plan przerachowania obligacyj, stanowiących własność obywateli niemieckich, austrjackich, węgierskich i rosyjskich, zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18. sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89. poz. 507), będzie ustalony po ogłoszeniu przez Pana Ministra Skarbu terminu rozpoczęcia konwersji tych obligacyj.

§ 8.

Koszta przerachowania nie będą liczone posiadaczom obligacji.

§ 9.

Rozrachunek z tytułu spłaty kapitału długu, procentów i kosztów przerachowania od 3½% pożyczki obligacyjnej 1886 r. z powiatem puckim (morskim), zostanie dokonany na zasadach ustalonych w wyroku Sądu Administracyjnego z dnia 26. listopada 1889 r. drogą porozumienia pomiędzy powiatami Wejherowskim i Puckim (Morskim).

Wejherowo, dnia 2. marca 1927 r.

Wydział Powiatu Wejherowskiego:
Lipski, starosta.
Stróżyński. Dąbrowski.

Na zasadzie § 4 rozporządzenia Prezydenta z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1026) zatwierdzam plan konwersji i spłaty 3½% pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z roku 1885, przyjęty przez Sejmik Powiatowy powiatu wejherowskiego, uchwałą z dnia 30 listopada 1926 r., w brzmieniu, nadanem mu uchwałą Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego z dnia 2 marca 1927 r.

w z. Ministra Skarbu
(—) Grodyński, Podsekretarz Stanu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 20 listopada 1926 r. podaje Wydział Powiatowy powyższy plan spłaty do ogólnej wiadomości i wyznacza jako termin spłaty obligacyj i kuponów dzień 1 maja 1928 r. Wszystkie osoby, które są obywatelami Państwa Polskiego wzgl. W. M. Gdańska i które posiadają obligacje wymienione w planie spłaty, wzywa się więc do przedłożenia obligacyj i kuponów Wydziałowy Powiatowemu powiatu wejherowskiego najpóźniej do dnia 1 maja 1928 r. celem zrealizowania. Ogłoszenie niniejsze nie narusza praw, wynikających z § 801 kodeksu cywilnego z dnia 18-go sierpnia 1896 r.

Wejherowo, dnia 11 października 1927 r.
L. dz. 3385/27 r. W. P.

Wydział Powiatowy powiatu wejherowskiego:
Lipski.

39.
Obwieszczenie
w sprawie podwyższenia kosztów utrzymania pacjentów umysłowo chorych w Krajowych Zakładach Psychjatrycznych.

Na podstawie wykazu efektywnych kosztów utrzymania pacjentów umysłowo chorych w krajowych zakładach psychjatrycznych podwyższa się koszta utrzymania tychże pacjentów w Zakładach Psychjatrycznych w Kocborowie i w Swieciu oraz Oddziale dla umysłowo chorych w Wejherowie z dniem 1. I. 1928 r. jak następuje:

I. kl. samopł. z Pomorza	8,50	zł. dziennie
II. „ „ „	7,00	„ „
III. „ „ „	3,50	„ „
III. „ gm. ubogich (jak dotychcz.)	1,50	„ „

Toruń, dnia 9. 1. 1928 r.

Starosta Krajowy Pomorski.

40.
Obwieszczenie
w sprawie zmiany obwodów badaczy mięsa.

Na wniosek Rady gminnej Wiczlina i za zgodą Pana Powiatowego Lekarza Weterynaryjnego w Pucku wyłączam z dniem 1 lutego 1928 r. gminę Wiczlino z obwodu badania mięsa Mały Kack i przyłączam ją do obwodu badania mięsa Wielki Kack.

Puck, dnia 13 stycznia 1928 r.

Starosta: w z. Bała.

41.
Ogłoszenie
w sprawie kart łowieckich.

Zwracam uwagę na postanowienie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. XII. 1927 r. o prawie łowieckiem, ogłoszonem w Orędowniku Urzędowym pow. morskiego z dnia 27 grudnia 1927 r. Nr. 51 poz. 360 według którego z dniem 1 marca br. obowiązywać będą nowe karty łowieckie. Temsamem tracą swą ważność z dniem 1 marca br. dotychczas wydane karty łowieckie, których termin ważności upływa przed 1 marcem br. będą do tego czasu przez Starostwo przedłużane.

Pówniez zwracam uwagę na art. 6—12 dotyczące tworzenia obwodów łowieckich, podkreślając, że właściciel polowania może użytkować je samodzielnie jedynie, jeżeli obszar gruntu na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od 100 ha ciągłej powierzchni, jeżeli przed dniem 1 marca 1928 uzyska on zarejestrowanie tego obszaru w Starostwie jako obszar łowiecki. Na obszarach niezarejestrowanych w tym terminie w Starostwie polowanie będzie wzbronione.

Rowyższe ogłoszą P. P. Burmistrzowie Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich w swych gminach przyjętym sposobem.

Puck, dnia 19. stycznia 1928.
L. dz. III.-31-287/28. St.

Starosta: w z. Bała.

42.
Obwieszczenie
w sprawie odebrania debitu pocztowego.

Na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem z dnia 10. maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 398) odebrało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych debit pocztowy czasopismu „Surma", wydawanemu zagranicą w miejsce nieujawnionem w języku ukraińskim i zakazało jego rozpowszechnianie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Puck, dnia 17. stycznia 1928 r.
L. dz. 275/28. St. II.

Starosta: w z. Bała.

43.
Obwieszczenie
w sprawie zezwolenia na kwestę.

Podaję do wiadomości, że Pan Wojewoda Pomorski zezwolił Związkowi Obrony Kresów Zachodnich na domową i publiczną rozsprzedaż losów loterji fantowej u mieszkańców Województwa Pomorskiego w czasie od 2. stycznia 1928 r. do 1 kwietnia 1928 r. na rzecz prowadzenia prac kulturalno-oświatowych.

Puck, dnia 20. stycznia 1928.
L. dz. III.-344/28. St.

Starosta: w z. Bała.

44.
Obwieszczenie
w sprawie zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 28. XII. 27 r. N. A. P. 12276/27 kw. zezwoliło Zarządowi Głównego Tow. Gniazd Sierocych na urządzenie kwesty pod postacią zbierania ofiar w naturze i gotowiźnie. Osoby upoważnione przez Tow. do zbierania ofiar powinny posiadać legitymacje imienne z fotografją kwestarza poświadczone przez miejscowe Starostwo.

Puck, dnia 21. stycznia 1928.
L. dz. III.-40-450/28. St.

Starosta: w z. Bała.

45.
Obwieszczenie
w sprawie kwesty.

Podaję do wiadomości, że Pan Wojewoda Pomorski udzielił Tow. Budowy i Eksploatacji Polskiego Okrętu Propagandowego zezwolenie urządzenia zbiórki pieniężnej u mieszkańców Województwa Pomorskiego w czasie od 11 stycznia do 15 lutego 1928 r. na zbudowanie okrętu propagandowego. Zbierający winni mieć listy zaopatrzone pieczęcią urzędową władzy policyjnej.

Puck, dnia 20. stycznia 1928.
L. dz. III.-40-548/28. St.

Starosta: w z. Bała.

OGŁOSZENIA

Ogłoszenie.

Uchwałą Rady Miejskiej z dnia 1. 9. 1927 r. zostały skasowane niektóre stare drogi publiczne, w śródmieściu, których zatwierdzony plan regulacyjny, tej części miasta nieprzewiduje.

Plan jest wywieszony na tablicy ogłoszeń w tutejszym Magistracie od 9 stycznia do 10 lutego b. r. do publicznego wglądu.

Sprzeciwy przeciw powyższej uchwale należy wnieść do tut. Magistratu pisemnie lub do protokółu w wyznaczonym prekluzyjnym terminie.

Burmistrz (—) **Krause.**

Ogłoszenie.

Uchwałą Rady Miejskiej z dn. 2. XII. 27 r. została część starej drogi publicznej, wiodącej przez własność p. Henryka Gałczyńskiego, której plan regulacyjny tej części miasta nieprzewiduje, skasowana.

Plan jest wywieszony na tablicy ogłoszeń w tut. Magistracie od 15 stycznia do 15 lutego br. do publicznego wglądu.

Sprzeciwy przeciw powyższej uchwale można wnieść do tut. Magistratu pisemnie lub do protokółu w wyznaczonym prekluzyjnym terminie.

Gdynia, dnia 12. I. 1928 r.

L. dz. T. B. 44/28.

(—) **Krause,** Burmistrz.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.